

Debbie Gledorf skaber...

Sensuel kunst til hjerte og underliv

Jeg kunne godt tænke mig at tage dig med i en sexklub en dag, lyder det fra kunstneren Debbie Gledorf. Jeg har været i hendes hyggelige selskab og stue i mindre end et kvarter, og det er sjældent, jeg får den slags tilbud så hurtigt. Debbie vil ikke dyrke sex med hverken mig eller gæsterne i sexklubben. Hun vil bare gerne vise mig en verden, som jeg udmærket ved eksisterer, men aldrig har mødt personligt. Det har Debbie, nogle få gange, for længe siden, hvor hun, som jagttager, fik den præsteret for at få inspiration til malerier. Og selvom hun ikke er en del af den verden, finder hun den interessant som fænomen. Fordi den repræsenterer et af mange aspekter i forholdet mellem mand og kvinde. Et af de mere bizarre aspekter, som Debbie ikke selv dyrker, men heller ikke tager afstand fra.

Forholdet mellem manden og kvinden er det, hun skildrer i sine smukke malerier. På mange måder er Debbie Gledorfs opfattelse af mand/kvinde forholdet ret gammeldags.

Kvinden er stolt af sin mand. Stolt af at smøre hans madpakke, bringe ham måltidet, stryge hans skjorte og samle hans sokker op fra gulvet. Holdninger, der vil få enhver feminist helt frem i sloggetrussen. Debbie er vokset op i en rødstrømpetid, men har altid været dybt uenig med dem.

Skulle det forlede nogen til at tro, at hun er en lille, forsagt kvinde, der lader sig underkue af en mand, så har de taget gruelig fejl. Hun er stolt og stærk, frodig, karismatisk, pragtfuld, indtagende, bragende erotisk og uden tvivl noget af en mundfuld for enhver mand. Underdanighed er absolut ikke en fremherskende side hos hende, om end hun bedyrer, at med en værdig partner, er hun lige præcis så underdanig, som man skal være overfor den maskuline power.

- Kvinden skal på ingen måde være undertrykt. Det handler om passionen mellem manden og kvinden. Og den har rødstrømperne aldrig haft forståelse for.

Debbie Gledorf maler sine tanker, og de er både uskyldige, frække, blide, saftige, ømme og pirrende. Hun lever på passionen. Den er lige så vigtig for hende som fast føde. Hendes liv har indtil videre været både fantastisk og turbulent, men hjertet har altid været med. Og faktisk figurerer der et lille hjerte på mange af hendes supersensuelle malerier.

De kvinder, Debbie Gledorf maler, er stolte kvinder, som manden elsker, ser op til og vil gøre alt for at tilfredsstille.

- At stryge sin mands skjorter handler ikke om underdanighed, men om en følelse. At du er stolt af din mand. Og det handler i høj grad også om, at han skal være stolt af sin kvinde og værdsætte, det hun gør. Det handler jo ikke om hr. Brønshøj, der sidder bøvsende i sofaen og forlanger maden på bordet NU! Det handler om, at manden værdsætter det måltid, kvinden har tilberedt til ham, fordi de grundlæggende respekterer hinanden og hinandens indsats i deres fælles forhold og liv.

En mand er en mand, og en kvinde er en kvinde. Han bærer hendes tasker og holder døren, hun vasker tøjet, samler sokkerne op og føler glæde over, at han har haft tryghed til at smide dem netop der. At udviske kønsrollefordelingen er at forfladige romantik og sex.

Jeg fotograferede mig selv nøgen

Debbie værgede sig langt op gennem tiden mod det faste forhold, fordi hun stolede fuld og fast på den eneste ene, og at hun bare ikke havde mødt ham, men da hun så endelig møder den passionerede

kærlighed, skulle det gå grueligt galt. Samtidig er denne mand indirekte årsag til, at hun selv begyndte at male.

- Da min mand, der var kunstmaler, blev syg, og vi måtte skilles, begyndte jeg selv at male, fordi han skulle have illustreret min bog. Jeg havde aldrig haft en malerpensel i hånden, og jeg bandede i mangel en sen nattetide over, at jeg ikke havde fået set, hvordan han gjorde, da vi levede sammen. I starten var mine tegninger meget naive, så blev de meget perfekte, indtil de var der, hvor jeg vil have dem. Så kom det med baggrunden og farverne. Jeg har ikke, som akademi-uddannede malere, farverne i ryggraden. Men som alt andet, der interesserer mig, begyndte jeg at studere, hvordan man skaber farver og har fundet frem til min egen metode, hvor jeg selv laver farverne med rødkål, kaffe, løg osv. Rødkålsaft er perfekt, men det giver grøn farve, og det kom helt bag på mig i starten.

Hvor henter du inspiration til dine malerier?

- Indeni mig bor en skøn kvinde. En kvinde, der er stolt af at være sin partners kvinde. Jeg ved ikke helt, hvilken krop den kvinde, er udstyret med. Hun er ikke tynd, ikke tyk, men sensuel. Hun ser ver-

den i øjnene med en styrke opnået af erfaring - og det drejer sig ikke om glat hud eller faste bryster. Når jeg maler, kan jeg pludselig gå i stå, når en dame skal ha' vendt hoften lidt eller strakt armen. Jeg kan ikke alle positioner, så må jeg studere mig frem til dem.

Og hvordan gør du så det?

- Jeg abonnerer på en masse blade, bla. Tidens Kvinder, og så studerer jeg billederne for at se, hvordan en krop gebærder sig i forskellige positioner. Jeg har også engang lagt mig nogen i den der sofa. Debbie peger over på sofaen, hvor fotografen sidder og blader i magasiner.

- Og mens jeg lå nøgen i diverse stillinger, fotograferede jeg mig selv, griner hun.

Vi havde næsten glemt fotografens tilstedeværelse.

- Har du ikke lyst til at gå ud og tømme mit køleskab og lave middag til os?, spør hun den genopdagede fotograf. Han er frisk.

- Og så vil vi også gerne ha' mere rødvin, råber hun efter ham. Fotograf Rune Backs laver et lynhurtigt karriereskift til tjenende ånd. Hans indsats er imponerende. Der kommer vin i glassene, der bliver tømt askebægre, og sandelig om der ikke også senere kommer det skønneste måltid på bordet, bla. med reje-fyldte avocadoer og næsten perfekt kogte artiskokker.

- Det er så sensuelt at spise artiskokker, forklarer Debbie, mens hun nydende suger "kødet" ud af et artiskokblad.

Vores tjenende ånd giver hende ret. Han har trods alt fået lov til at være med til bords.

Knib, så kan du få orgasme alle vegne

Vi taler videre om den sensuelle seksualitet. Hvis bare man lærer at knibe sammen, ville alle kvinder kunne få orgasme. Bare knib. Ved busstoppestedet, i toget, i supermarkedet - bare knibe. Det er stort og smukt, og så kan man få orgasme alle vegne, smiler Debbie - og fortsætter:

- Alt det der avancerede sex med legetøj, rollespil og afsøgen græn-

KORT OG GODT OM DEBBIE GLEDORF

Alder: 44.

Bopæl: Smørum ved København.

Profession: Kunstner.

Status: Single med kæreste.

Børn: En datter på 12 og en søn på 11.

Stjernetegn: Løve.

Fritidsinteresser: Udover at være mor og uendelig stolt af sine to børn, er jobbet som kunstner også Debbie Gledorfs fritidsinteresse. Og ellers er det motion (styrketræning) og at tænke.

Karriere: Var i 25 år ansat på samme kontor, top-karrierekvinde og smykkedesigner. Er uddannet sygehjælper og kontorassistent. Er også forfatter og mødte en kunstmaler, fordi han skulle illustrere hendes bog. De blev kærestere og levede i fuldkommen harmoni i Smørum, indtil han blev syg. Udover det frygtelige i oplevelsen, vidste Debbie ikke, hvem der nu skulle illustrere hendes bog. Hun besluttede at gøre det selv, og siden har hun malet. Har haft Galleri Inside i København og var derfor på forhånd familær med kunstverdenen, men er autodidakt maler.

ser er vældig spændende og udviklende. Men kun som en udvikling frem mod det mest fantastiske - nemlig det mandekroppen og kvindekroppen kan gøre for hinanden. Hud mod hud, mund mod mund, sjæl mod sjæl. Når man frem til det, har man ikke behov for piske, lodder og alle mulige andre remedier. Det er ikke ting, jeg tager afstand fra, men jeg mener, det er perioder, man skal igennem. Altså, man skal ikke igennem dem for at kunne fungere, men alligevel er det som at se lyset, når man er igennem, forklarer hun.

Det er ømheden i det seksuelle, der interesserer Debbie Gledorf som kunstner.

- Ømhed og sammenhold mellem mand og kvinde. Selv på de malerier, hvor kvinden er alene, udstråler hun en stor ømhed til manden. Jeg har ikke behov for at provokere med min kunst. Jeg har ikke lyst til at male en tissemand; jeg har lyst til at male en fornemmelse.

Hvad synes du så om, at kvinden ofte fremstilles som et sexsymbol i medierne?

- Jamen, jeg syntes da, det var tåbeligt, at de hev de der plakater med den nøgne kvinde ned (plakater, der reklamerede for drikken Cult). Hun er jo ikke kun nogen for

manden; hun er det for sig selv og sin egen lyst. Det forstår feministerne bare ikke. Lige som kvinden ikke bare stryger skjorten for hans skyld. Hun gør det, fordi hun gerne vil stryge den skjorte til ham. Og fordi det er umaskulint, at en mand stryger skjorter. Min mand skal ikke stryge skjorter, fastslår Debbie og smiler, mens hun fortsætter.

- Jeg stryger så ganske vist ikke nogen skjorter. Siden jeg blev skilt, har jeg valgt ikke at bo sammen med en mand - ja faktisk besluttede jeg mig for slet ikke at have noget forhold mere, men pludselig mødte jeg så manden, jeg er vild med. Han er mellem 60 og 70 år, og jeg har aldrig været så tilfredsstillet i hele mit liv. Jeg har ikke behov for at bo sammen, og vi skal aldrig bo sammen - vi har et langdistanceforhold. Når vi er sammen, er det perfekt. Jeg kan ikke få det af ham, som jeg ville kunne af en mand, der kommer ind af døren og smider sine sokker på gulvet. Jeg kan ikke få min kønsrollefordeling på den måde, men på alle andre områder forkæler vi hinanden efter bedste evne - og selv efter flere orgasmer og lettere udmattet, rejser jeg mig gerne og lynhurtigt fra sengen, hvis jeg synes, han ligner én, der trænger til noget, som han ikke selv vidste, om det så er en tår vin

eller et jordbær. Men jeg skal heller ikke se ham stryge skjorter. Hvis en mand stryger skjorte, forsvinder det maskuline ved ham for mig.

Overrask mig - gør mig åndeløs

Men du vil ikke ha' en mand, der styrer dit liv?

- Jo, der måtte da gerne komme en mand og styre mit liv! Den mand, jeg har nu, styrer da også hele mit liv. Ikke at forstå, at han styrer, men det, der er mellem os, leder mig i dagligdagen. Jeg ville heller ikke ha' noget imod at bo sammen med ham, men jeg accepterer, at det ikke kan lade sig gøre - bl.a. fordi jeg har to teenagebørn.

Vi er nået til desserten. Den har Debbie lavet på forhånd, så vores tjener-fotograf skal bare hente den portionsanrettede chokolademousse i køleskabet.

- Jeg lavede engang chokolademousse med viagra i, men fyren jeg havde tiltænkt det, ville ikke ha' dessert, griner Debbie.

Fotografen ser forskrækket på sin portion.

- Nej, nej, forsikrer Debbie - der er ikke noget i, spis du bare.

Debbie har oplevet meget i sit 44-årige liv. Også af mindre festlige ting. Perioden efter hendes mand blev syg og indlagt var meget svær og mørk. Det tog flere år i det sorte dyb, men Debbie fandt livslysten og passionen igen. Hendes malerier udtrykker det, men selvom de mest er lyse i farverne, er man klar over, at de er malet af et menneske med en erfaret indsigt i, hvad livet byder på af både lyst og mørkt. Der er mange lag i Debbies malerier.

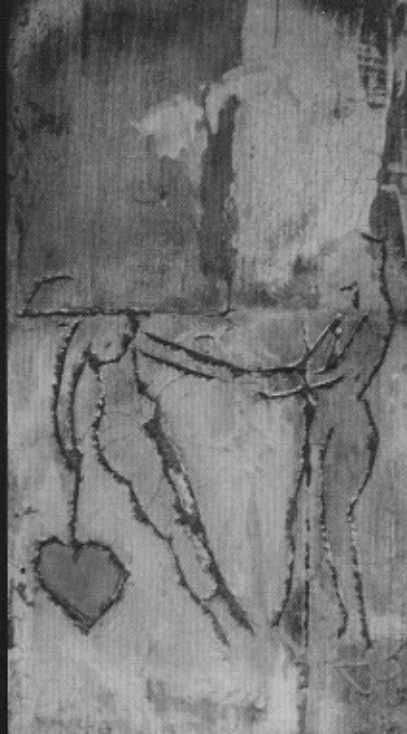
- Præcis som der er i selve livet, siger hun.

Hun er et menneske med mange dimensioner og mange talenter. Som tidligere smykkedesigner laver hun stadig de smukkeste smykker, bl.a. fingerringe med digte indgraveret. Og sine armbånd med en masse sammensatte led, der kan skiftes ud eller suppleres efter behov bliver hun aldrig træt af at bære. Nomination, ægte Nomination, ikke kopier, understreger hun med havet stemme. Når noget ligger hende stærkt på sinde, hæver hun stemmen.

MALERI MED SKUDHUL

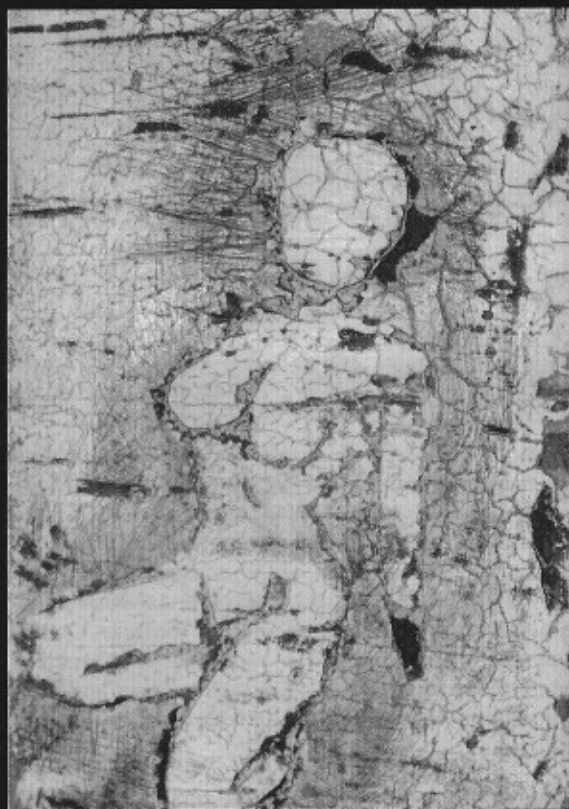
I filmen "Sidste Tango i Paris" har Marlon Brando en affære med en yngre kvinde spillet af Maria Schneider. En sensuel affære, som inspirerede Debbie Gledorf til et maleri med titlen "Now he's in heaven". En dobbelt betydning af, at Marlon Brando er død, samt at han i mødet med den unge kvinde er i himlen. Debbie Gledorf havde aldrig set filmen, kun hørt om den, og troede, det var en smuk kærlighedshistorie. Da den for nylig blev vist på tv, så hun den - og blev rasende. Mødet mellem manden og kvinden var ikke i orden - det var ikke ligeværdigt - han udnyttede hende. Derfor besluttede Debbie at skyde billedet. Hun henvendte sig til en professionel skytte, så nu er billedet forsynet med et skudhul.

BESØG DEBBIES HJEMMESIDE

Vil du vide mere om Debbie og hendes kunst, så gå ind på hjemmesiden www.debbie-gledorf.dk.

Og trænger du til noget sensuel inspiration på dine vægge, så er Debbies malerier en investering værd. Original kunst koster, men prismæssigt er Debbies til at komme i nærheden af. Og hjemmesiden er en oplevelse!

Hun kan også noget med indsigt i mennesker. Jeg er ikke overbevist om astrologiens indflydelse, men Debbie overrasker mig. Hun har mødt mig ganske sporadisk to gange i kunstforeningen på min arbejdsplads. Og da jeg så kommer

hjem til hende, har hun lavet det smukkeste armbånd til mig.

- For du er jo vægt, og du har lige haft fødselsdag, smiler hun. Og hvor f... ved hun så det fra?

- Jamen, det kan jeg lynhurtigt fornemme på folk, lyder kunstne-

OM ANDRE KUNSTNERE

Monet: Meget harmonisk, fantastiske farver. Smuk dekoration.

Salvador Dali: Da jeg selv var yngre og på tværs af alting, syntes jeg, han var en okay skør kunstner. I dag synes jeg ikke, han er rigtig skør kunstnerisk. Det er en meget iscenesat skørhed.

Per Arnoldi: Ikke lige mit farvevalg. I en anmeldelse af mine malerier stod beskrevet "anvender begrænset farvevalg", og det er jeg stolt af. Jeg laver mine egne farver, som jeg finder i naturen og blander. Arnoldi er rød, gul, grøn og blå. Jeg kan slet ikke male stolte kvinder i rød, gul og blå.

Cezanne: Dygtig, smukt, genialt.

Picasso: Jeg bruger kun én parfume: Paloma Picasso og så er den udgået i Danmark. Manden var genial - en afslappet mand, der samtidig er skør. Du kan ikke være kunstner uden at være skør. Så maler du bare kirsebær og blomster. Jeg ville gerne ha' kendt ham, og min påstand er, at mig ville han ikke være gået fra, som han gjorde det med alle sine kvinder.

Jens Jørgen Thorsen: Jens Jørgen Thorsen: Han var genial til at promote og få sit budskab ud, men jeg kan meget bedre lide hans ord end hans kunst.

Kurt Trampedach: Den mest geniale kunstner nogensinde, og så er han oven i købet nulevende. Det er verdenshistorie. Han er så dyb og så ægte, uden forstillelse, uden filter. Da han sagde til mig: "Debbie, du kan ikke tegne", fik jeg et chok - og lærte at tegne. Jeg havde til da kun fokuseret på mit budskab: Forholdet mellem manden og kvinden. Jeg maler ikke for, at det skal ligne. Men netop for at male en kvindekrop, der ikke ligner virkeligheden, skal du kunne tegne en, der ligner præcis. Du skal kunne det "rigtige" for at kunne tegne ved siden af. Ja, sådan gælder det jo alle forhold i livet.

rens simple og logiske forklaring.

Debbie ER fuld af overraskelser. For nylig fik hun en opgave fra en mand, der i forvejen har 10 af hendes malerier hængende i sit hjem.

- Lav et stort maleri til mig. Det skal hænge i mit soveværelse. Overrask mig, gør mig åndeløs, lyder bestillingen. Men hvordan skal jeg gøre en mand, der i forvejen har 10 af mine malerier, åndeløs, klager hun.

Jeg er nu sikker på, hun nok skal løse opgaven. God som hun er

til overraskelser. Fotografen blev også noget overrasket, da han igen var tilbage i rollen som fotograf og skulle skyde fotos.

- Sæt dig lige overskrævs på den der stol, beder han.

- Gerne siger Debbie, og hiver op i nederdelen, så hun kan sætte sig på skrævs.

- Så må vi jo se, om jeg har trusser på, driller hun fotografen.

Måske havde hun - måske havde hun ikke? Det var jo ikke mig, der var bag kameraet.